

Po tejto prvej prehliadke naložili bezpečnostní organovia telo na nositkú a niesli ho hore do bytu. V tomto okamihu zastavilo pred budovou čierne auto z ktorého vystúpili minister Nosek a Clementis a vrah. odb. rada Dr. Hora z ministerstva vnútra. Vyšli výtahom rovno do bytu a keď som sa dostal sám nahor, Nosek a Clementis už chvatne urovnávali rozhádzaný nábytok a koberec v Masarykovej pracovni. Policiaji niesli mrtvolu do ložnice, kam prišiel hneď aj Nosek. Pamätám sa, ako tam narovnával čalunenu stoličku, ktorá mala urvanú nohu a čiast operadla. V ložnici bol neporiadok ešte väčší, než v pracovni, všetko bolo rozhádzané a rozbité, nočný stolík prevrátený a na podlahe rozbitá láhev a šálka. Pamätám sa aj na to, že som nohou rozšliapol črep od šálky. Vzduch v ložnici bol nasiaknutý nasládlým zápachom/.... osoba, ktorá záznam spísala, si - ako laik - nezapamätala meno chemickej latky, ktorú Dr. Teplý cítil vo vzduchu./

Telo položili na posteľ, ktorú Nosek predtým sám trochu urovnal. Nosek potom stupil k oknu a keď som tam prišiel za nim, dívali sme sa obaja chvíľu dolu mlčky na dvor. Konečne Nosek čoci zamrmľal o seba-vražde, načo som mu snáď trochu príliš prudko odpovedal, že sa mi to nezdá - ten neporiadok, tie zranenia po celom tele a teraz ešte výkaly na okennom ráme, vo svojom vzrušení viem, že som použil voči nemu i výrazu "holý nesmysel". Nosek se bez slova obrátil a prešiel do pracovni. Keď som sa opäť trochu ukludnil, zavolať som si prítomných policajných orgánov a povedal som im asi toto: "Pozrite sa len mladenci, nech mi nikto nepovie, že seba-vrah, ktorý skáče z okna, sa podelá". - Vysvetlil som im, že nie je možné, aby nervy človeka, ktorý ide spáchať seba-vraždu, boli tak uvoľnené, aby sa pokalil a použil som prirovnania, že keď vezmete napríklad zastreleného zajaca a stlačíte mu brucho, tak z neho vyjde výkal.

Iba neskôršie som si uvedomil, aká to bola hlúposť sa takto nerozvážne vyjadrovať pred ľuďmi, ktorí boli určite z najspolahlivejších komunistov, bol som vtedy však skutočne veľmi rozhnevaný a bolo mi všetko jedno.

Vtedy sa vrátil Nosek do ložnice, volal ma, aby som šiel do pracovne a orgánom nariadil, aby sa postavili pred dvere a nikoho do ložnice nepustili.

Asi za 20 minút prišiel výtahom nahor civilista s aktovkou pod rukou a vošiel rovno do pracovni. Nepočul som čo hoveril pľohlasne s Noskom a Clementisom, ale za chvíľku sa hrnul do ložnice. Keď ho tam pred dvermi zastavil strážnik, povedal rusky niečo ako: "Malčik nešuti a idi." /Chlapče nerob hluposti a choď preč/. Za nim prišli hneď Nosek a Clementis a Nosek nariadil strážnikovi, aby tohoto človeka okamžite pustil do ložnice. Tento muž sa potom zdržal v ložnici asi pol hodiny. Bol asi 165 cm vysoký, atletickej postavy, mal hranatú hnedú tvár, čierne oči a čierne, na spankách prošedivelé, vlasy. Na sebe mal hnedý, pružkový oblek.

Za krátko si Nosek zavolať všetkých policajných orgánov, postavil si ich do rady a s cynickým usmevom povedal - dívajúc sa pri tom aj na mňa: "Nie ste nevideli, nie ste neslyšeli." Na to ich prepustil a nechal len jedného staršieho SNB strážiť dvere.

Keď som odchádzal z paláca, zastavil som sa ešte raz na dvore, aby som sa ešte raz obzrel po stopách po páde a posbíeral tie rozdrvené kostičky, čo tam ležaly na zemi. Plocha bola však medzitým už bedlive zametená a vyčistená, tak že žiadne stopy tam neostaly. Pri tom

som ešte počul - hoci teraz neviem kto to vlastne povedal a komu z prítomných - že dvaja zriaďenci ministerstva zahraničných vecí - vraj kuriéri - boli ráno ešte pred mojím príchodom odvezení poličajným autom. Chudáci, asi niečo videli. Z nich už svedkovia nebudu až bude tento hanebný zločin sudený národom. Neverím, že bych sa toho dožil i ja. Preto choem, abyste o tom vedeli. ----